

Vonnisnummer / Griffienummer 2024 / 3150
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 15 oktober 2024
Naam van de beklaagde(n)
Systeemnummer parket 18CO49153 Rolnummer
Notitienummer parket DE66.RZ.200019/2018

rechtbank van eerste aanleg
Oost-Vlaanderen, afdeling
Gent
Kamer G30DI

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

BEKLAAGDE(N) :

RRN

geboren
van Belgische nationaliteit
ingeschreven te

beklaagde, vertegenwoordigd door meeste
beiden advocaat te

loco meester

TENLASTELEGGING(EN)

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek:

door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt;

door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd;

door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden, de misdaad of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt;

of, door het plegen van de feiten rechtstreeks te hebben uitgelokt door woorden in openbare bijeenkomsten of plaatsen gesproken dan wel door enigerlei geschrift, drukwerk, prent of zinnebeeld aangeplakt, rondgedeeld of verkocht, te koop geboden of openlijk tentoongesteld.

A aanleggen of wijzigen van recreatieve terreinen zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het aanleggen of wijzigen van recreatieve terreinen, onder meer een golfterrein, een voetbalterrein, een tennisveld of een zwembad, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, namelijk

op het perceel gelegen te

ondernemingsnummer
eigendom van
met maatschappelijke zetel te

, bij aankoopakte van 16/04/2020 verleden voor notaris te

in landschappelijk waardevol agrarisch gebied een openlucht met spelelementen zoals een autowrak, lege olievaten, een betonpaal, houten paletten en wegsignalisatie te hebben aangelegd, afgespannen met palen en netten

(art. 4.2.1., 8°, 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 27 juni 2017 en 31 januari 2018 (st. 70-72)

B optrekken of plaatsen van constructie zonder of in strijd met een geldige vergunning

buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het optrekken of plaatsen van een constructie, met uitzondering van onderhoudswerken, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, te hebben uitgevoerd, voortgezet of, buiten het geval bedoeld in artikel 6.1.1. lid 3 van de voornoemde Codex, in stand gehouden, namelijk

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van
ondernemingsnummer met maatschappelijke zetel te
bij aankoopakte van 16/04/2020 verleden voor notaris te

in landschappelijk waardevol agrarisch gebied een afdak van 3m bij 8m te hebben opgericht

(art. 4.1.1., 3° en 9°, 4.2.1., 1°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4. en 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning)

te tussen 27 juni 2017 en 31 januari 2018 (st. 70-72)

PROCEDURE

De dagvaarding werd op 9 april 2024 overgeschreven op het kantoor Rechtszekerheid te
Zij vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp is van de tenlasteleggingen en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting van 17 september 2024.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

Het openbaar ministerie heeft haar vordering geformuleerd ter zitting.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Overzicht van de feiten

Op 20 november 2018 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening in agrarisch landschappelijk waardevol gebied stedenbouwkundige overtredingen vast, namelijk op het adres

De handelingen liggen bovendien in de bufferzone van een habitatrichtlijn.

Op 7 juni 2018 werd reeds een aanmaning verstuurd waaraan geen gevolg werd gegeven.

Achteraan op het perceel werd een paintbalterrein ingericht. Er werd hiervoor allerlei materiaal op het terrein geplaatst en er werden diverse bermen aangelegd. Bovendien werd er een afdak opgericht met uitzicht over het terrein.

Op 25 januari 2019 werd verhoord, zaakvoerder van de firma

Hij verklaarde de terreinen te huren van de firma ' die eigenaar is van het terrein. Hij verklaarde dat alles er al stond toen hij het terrein huurde. De reliëfwijzingen werden aangebracht door de vorige uitbater, Dit moet in de zomer of in het najaar van 2017 geweest zijn. Hij had intussen een regularisatievergunning aangevraagd. De aanmaning had hij pas in december 2018 ontvangen omdat die eerst naar de vorige uitbater werd verstuurd.

Op 12 februari 2019 werd verhoord. Hij is zaakvoerder van de eigenaar Hij overhandigde de handelshuurovereenkomst die hij

afsloot met voor de uitbating van eer op 27 juni 2017. Voor hem was nog steeds de huurder. Er werd afgesproken dat hij per aangetekende brief hem op de hoogte zou brengen wanneer iemand anders de handelszaak zou overnemen, maar dit was niet gebeurd. Wel was het zo dat de huur momenteel aan hem betaalde. In de zomer van 2017 had zonder toestemming een afdak geplaatst. Hij had er wel niet moeilijk over gedaan. In het contract stond dat de huurder het terrein in zijn oorspronkelijke staat moest herstellen op het einde van de huur. Het afdak kon morgen al weg zijn. Hij wou dit wel oplossen.

Op 18 maart 2019 weigerde het college de regularisatievergunning ingediend door wegens strijdigheid met de agrarische bestemming van het gebied.

Bij een volgend verhoor van op 26 juli 2019 stelde hij te willen wachten op de wijzigingen in het RUP om te zien of een afbraak wel nodig is.

Op 6 augustus 2019 stuurde een e-mail naar de politie waarin hij stelt dat het afdak mogelijk niet in agrarisch gebied ligt maar in KMW-gebied.

Op 16 juni 2020 werd verhoord. Hij verklaarde dat hij het terrein in gebruik nam in september 2017. De eigenaar had voordien een stuk van het beton uitgebroken. Een deel van het terrein werd egaal getrokken en ingezaaid. Een deel van de opgevoerde grond had hij op een hoop laten liggen en zo ingezaaid. Deze oneffenheden waren interessant om zich achter te verschuilen bij . De eigenaar plaatste op het terrein twee containers om het terrein af te schermen van de rest van het domein. Het enige wat hij zelf had gedaan was tegen deze containers een afdak plaatsen. De tonnen, auto, houten muurtje, zijn zaken die hij zelf op het terrein had geplaatst. Hij had voordien toelating gekregen om het terrein uit te baten op grond van het vrijstellingsbesluit, dit nadat hij geen vergunning had gekregen. Op 31 januari 2018 liet hij de zaak over aan Hij had dit mondeling verteld aan de eigenaar.

Het was zo dat hij zelf nooit had uitgevoerd. Hij had enkel de aanleg gedaan van het terrein. Hij had een stedenbouwkundige inbreuk doen ophouden door het weghalen van het beton. Het terrein werd op die manier een groen terrein.

Uit het strafdossier blijkt dat beklaagde een vergunning had bekomen op 21 augustus 2017 voor de aanleg van een recreatief terrein. Daartegen werd echter beroep aangetekend door het departement Landbouw en Visserij. Nadien werd verzaakt aan de aanvraag omdat hij zich zou beroepen op het vrijstellingsbesluit dat de tijdelijke plaatsing van constructies voorziet. Hierdoor werd nooit een vergunning verleend.

Op 10 augustus 2022 stelde de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vast dat het nog aanwezig was alsook het afdak. De eigenaar van het terrein bleek thans te zijn. Het terrein werd nog steeds uitgebaat door . Op het terrein werd aangesproken die stelde mede-eigenaar te zijn. Hij verklaarde dat er nog steeds sporadisch op het terrein werd gespeeld, voornamelijk door kinderen.

Bij brief van 3 januari 2023 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellenvordering ingeleid bij het parket. Het herstel in oorspronkelijke staat wordt gevorderd, namelijk:

- het verwijderen van het aangelegde afgespannen met palen en netten en alle aanhorigheden waaronder een autowrak (eer lege olievaten, autobanden, een betonpaal, verschillende houten paletten en wegmarkeringen;
- het verwijderen van de constructie van ca. 3 meter op 8 meter met binnenin een toog (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente) en het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde;
- de verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein;
- het ongedaan maken van de reliëfwijzigingen (aangelegde bermen tot anderhalve meter);
- het verwijderen van al het materiaal, materieel en afval.

Een hersteltermijn van zes maanden wordt vooropgesteld en een dwangsom van 125 euro per dag vertraging wordt gevorderd. De Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering verleende een positief advies.

Bij de motivatie wordt gesteld dat het vanuit een goede landschapszorg

onacceptabel is waardoor het volledig herstel in de oorspronkelijke staat wordt gevorderd. Bovendien brengt het paintballterrein de schoonheidswaarde van het agrarisch gebied in het gedrang. De mutatie van diersoorten, fauna en flora afkomstig van het nabijgelegen Stropersbos wordt door de aanwezigheid van het met palen en netten eveneens verhinderd.

Op 31 oktober 2023 werd een plaatsbezoek gedaan om de actuele toestand na te gaan was geen huurder meer. Het terrein werd nu verhuurd aan die bezig was met het materiaal af te voeren en het afdak af te breken. Het zou de bedoeling zijn dat het terrein zou hersteld zijn naar de oorspronkelijke toestand tegen 31 december 2023.

2. Bespreking van de schuldvraag

1. Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het aanleggen van een recreatief terrein zonder vergunning en het plaatsen van een afdak zonder vergunning in landschappelijk waardevol agrarisch gebied tussen 27 juni 2017 en 31 januari 2018.

2. Gelet op de vaststellingen in het strafdossier en nu de schuld van beklaagde niet werd betwist, zijn de tenlasteleggingen A en B in hoofde van beklaagde bewezen.

3. Straftoemeting

1. De rechtbank legt voor beklaagde overeenkomstig artikel 65, eerste lid Strafwetboek één straf op voor de feiten van de tenlasteleggingen A en B samen, met name de zwaarste.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden, eventuele strafverzwarende factoren en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2. Beklaagde stoorde zich niet aan de vergunningsplicht en richtte een terrein in landschappelijk waardevol agrarisch gebied in voor paintballactiviteiten. Het recreatief gebruik dat aan het perceel werd gegeven is niet inpasbaar in de onmiddellijke omgeving, verstoort de fauna en flora en is visueel-vormelijk niet aanvaardbaar. Doordat beklaagde deze vorm aan het terrein gaf, werd het jarenlang op die wijze gebruikt.

3. Beklaagde is jaar oud en werd reeds zesmaal veroordeeld inzake wegverkeer. Beklaagde is van oordeel dat hem de gunst van de eenvoudige schuldigverklaring of de opschorting kan worden verleend omwille van verschillende redenen:

- Beklaagde wijst op het feit dat hij wel degelijk een vergunning had bekomen, maar dat deze na beroep werd ingetrokken. Initieel was de gemeente het project goedgezind geweest.
- Nadat de club had overgenomen was hij zelf niet meer in staat om zonder toelating wijzigingen aan te brengen.

- Er is nooit hinder geweest door de paintballactiviteiten.
- Inmiddels werd het terrein hersteld.
- De redelijke termijn is verstreken.

De rechtbank stelt vast dat er inderdaad reeds een lange tijd verstreken is sinds beklagde allerlei onvergunde handelingen stelde. De eerste vaststelling van deze inbreuken dateert reeds van 20 november 2018. Beklaagde zelf werd wel pas verontrust bij zijn verhoor op 16 juni 2020. De rechtbank stelt echter vast dat het dossier hierna stillag tot de vaststelling van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 10 augustus 2022. Aan deze onverantwoorde stilstand in het dossier heeft beklagde geen schuld. Daarna kende de strafprocedure opnieuw een normaal verloop.

Artikel 21ter V.T. Sv. bepaalt dat indien de duur van de strafvervolgung de redelijke termijn overschrijdt, de rechter de veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken, of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf of, bij een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn, het verval van de strafvordering kan uitspreken.

De rechter beoordeelt, in het licht van de omstandigheden van de zaak en het belang van de overschrijding van de redelijke termijn, welke van de in het eerste lid bedoelde gevolgen moet worden uitgesproken.

De rechtbank is van oordeel dat van een zeer zwaarwichtige miskenning van de redelijke termijn geen sprake is zodat het verval van de strafvordering niet moet worden uitgesproken.

De rechtbank oordeelt dat de gevolgen van de overschrijding van de redelijke termijn voor beklagde eerder beperkt zijn en een bestraffing nog steeds verantwoord is. De rechtbank dient beklagde voor de overschrijding van de redelijke termijn wel een passend rechtsherstel te verlenen. De hierna bepaalde straf geldt als passend en meetbaar herstel.

De rechtbank kan ook deels de andere verzachtende omstandigheden die door beklagde worden ingeroepen volgen. Het blijkt inderdaad dat beklagde initieel wel een vergunning had gekregen. Hij bracht echter bewust reeds de wijzigingen aan zonder de beroepstermijn af te wachten. Wanneer bleek dat een vergunning niet mogelijk was, liet hij de huurovereenkomst over aan een ander, goed wetende dat deze nieuwe uitbater van plan was om het onvergund ingericht terrein te gebruiken voor paintballactiviteiten. Dit is in strijd met wat een voorzichtig en redelijk persoon in dezelfde omstandigheden zou doen. Beklaagde heeft zichzelf eigenlijk in de situatie gebracht dat het ongedaan maken van de overtredingen moeilijk werd.

Uit het dossier blijkt inderdaad niet dat er klachten waren van omwonenden, maar wel blijkt dat de inrichting de schoonheidswaarde van het agrarisch gebied in het gedrang bracht en de mutatie van diersoorten, fauna en flora afkomstig van het nabijgelegen loor de aanwezigheid van met palen en netten werd verhinderd. Om die reden zijn de handelingen wel degelijk hinderlijk.

Beklaagde voert aan dat het terrein inmiddels volledig werd hersteld. Op 10 juni 2024 vond er een nacontrole plaats. Er werd vastgesteld dat het terrein volledig werd ontruimd, maar dat er nog een grote hoop kasseistenen op het terrein lag. Betrokkenen werden aangemaand om dit nog te verwijderen. Bij nazicht op 21 augustus 2024 bleek de hoop kasseistenen nog aanwezig te zijn. Aldus is er nog geen herstel (zie motivering hierna onder 'HERSTEL').

De rechtbank is om al die redenen van oordeel dat de gunst van de opschorting niet passend is en een geldboete zoals hierna bepaald nog steeds noodzakelijk is. Normaal gezien zou de rechtbank een geldboete van 500 euro opgelegd hebben met slechts gedeeltelijk de gunst van het gewoon uitstel. Gelet op de overschrijding van de redelijke termijn zal de rechtbank de boete volledig opleggen met de gunst van het gewoon uitstel. Beklaagde komt hier gelet op zijn strafverleden nog voor in aanmerking.

4. Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 200 euro (met opdecimen). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

Beklaagde moet een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand" (artikel 4 § 3 en artikel 5 §§ 1 en 1 van de Wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand). Deze bijdrage bedraagt 24 euro.

Beklaagde moet ook een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 58,90 euro.

HERSTEL

De rechtbank stelt vast dat er enkel nog een hoop kasseien aanwezig is op het terrein. Beklaagde voert aan dat deze kasseien reeds op het terrein aanwezig waren en hij deze in elk geval daar zelf niet gelegd heeft. Hij meent om die reden dat er hem geen herstel meer kan worden opgelegd.

De rechtbank verwijst echter naar artikel 6.3.1, §1 VCRO dat bepaalt dat het bevolen herstel steeds de volledige illegaliteit ter plaatse moet dekken, ook al werd die mee veroorzaakt door misdrijven die niet aanhangig zijn. Indien beklaagde dus zelf deze kasseien niet op het terrein heeft geplaatst in de incriminatieperiode, dan nog moet de rechtbank het herstel bevelen.

De rechtbank stelt vast dat de herstellvordering gelet op de recente nacontroles zonder voorwerp is met uitzondering van 'het verwijderen van al het materiaal, materieel en afval', in het bijzonder de hoop kasseien.

De rechtbank is van oordeel dat de herstellvordering op dit punt niet gesteund is op motieven die vreemd zijn aan de goede ruimtelijke ordening of die uitgaan van een opvatting over de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is.

De schade die door het bouwmisdrijf is berokkend aan de goede ruimtelijke ordening, kan slechts worden opgeheven door het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand. De verwijdering van de kasseien is dus noodzakelijk. Eveneens blijkt hieruit dat het betalen van

een meerwaarde niet volstaat als herstelmaatregel.

Nu beklagde in het verleden talmde om tot het herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd bij niet-naleving van het bevel tot herstel. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing van beklagde om tot herstel over te gaan. Rekening houdend met de omvang van de uit te voeren herstelwerken, voorziet de rechtbank in een hersteltermijn van 6 maanden.

De lange tijd sedert dewelke beklagde al kon overgaan tot het herstel van de plaats in de oorspronkelijke toestand en de ruime termijn welke hem hiertoe nog wordt verleend, brengen mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de stedenbouwkundig inspecteur en de burgemeester om ambtshalve in de uitvoering van het herstel te voorzien wanneer beklagde dit niet zelf binnen de gestelde termijn zou doen (art. 6.3.4, §1, Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat de door beklagde gepleegde misdrijven mogelijk schade hebben veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;
art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;
art. 1, 2, 3, 7, 38, 40, 41, 65, 66, 100 Strafwetboek;
art. 1, 2, 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;
art. 28, 29 van de wet van 1 augustus 1985;
art. 1 (§1, 2° en §2), 8, 14, van de Wet van 29 juni 1964;
alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van

Op strafgebied

Ten aanzien van

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen.

Veroordeelt voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **geldboete** van **4.000,00 EUR**, zijnde **500,00 EUR** verhoogd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 3 maanden.

Verleent **uitstel van tenuitvoerlegging** wat betreft de **geldboete** voor een termijn van 3 jaar.

Veroordeelt tot betaling van:

- een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders
- een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand
- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 58,90 EUR
- de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 368,96 EUR.

Herstel

Stelt vast dat de herstellvordering **zonder voorwerp** is wat betreft:

- het verwijderen van het aangelegde afgespannen met palen en netten en alle aanhorigheden waaronder een autowrak lege olievaten, autobanden, een betonpaal, verschillende houten paletten en wegmarkeringen;
- het verwijderen van de constructie van ca. 3 m op 8 m met binnenin een toog (inclusief eventuele vloerplaat en fundamente) en het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde;
- de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein;
- het ongedaan maken van de reliëfwijzigingen.

Beveelt aan op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het **herstel** in oorspronkelijke staat van kadastraal gekend meer concreet:
- verwijderen van al het materiaal, materieel en afval (hoop kasseien).

Beveelt dat het herstel zoals hierboven bevolen gebeurt binnen een **termijn** van **6 maanden** na het in kracht van gewijsde gaan van dit vonnis, onder verbeurte van een **dwangsom** van **50,00 EUR** per dag vertraging in geval van niet-uitvoering van dit vonnis binnen de gestelde termijn.

Machtigt op grond van artikel 6.3.4 §1 VCRO de burgemeester var en de stedenbouwkundige inspecteur tot het uitvoeren van de bevolen herstelmaatregel in de plaats van de veroordeelde en op zijn kosten als de plaats niet binnen de termijn van 6 maanden in de vorige staat wordt hersteld.

Op burgerlijk gebied

Houdt de beslissing over de burgerlijke belangen ambtshalve aan.

Dit vonnis is gewezen en uitgesproken in openbare zitting op 15 oktober 2024 door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30DI:

rechter

in aanwezigheid van het lid van het openbaar ministerie vermeld in het proces-verbaal van de terechtzitting,
met bijstand van griffier